

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **P. Č.**
bytem X
zastoupená JUDr. Petrem Doležalem, advokátem
se sídlem Mazovská 476/2, Praha 8 – Troja

proti
žalovanému: **Hlavní město Praha**
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1 – Staré Město

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v odtahu vozidla žalobkyně provedený dne 30. 4. 2025 v ulici Jungmannova před domem č. p. 19/7 v Praze,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Dne 30. 7. 2025 stálo vozidlo žalobkyně na parkovacím místě v ulici Jungmannova v Praze. Na tomto místě se nacházejí dvě parkovací místa. Před prvním z nich byla svislá dopravní

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

značka č. IP12 „Vyhrazené parkoviště“ se symbolem zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku s textem „MAX. 4 hod.“ a vodorovnou dopravní značkou č. V10f. Bezprostředně před druhým parkovacím místem nebylo svislé dopravní značení. Toto parkovací místo bylo označeno toliko vodorovnou dopravní značkou č. V10f. Strážník městské policie hlavního města Prahy nařídil odtah vozidla žalobkyně, jelikož neoprávněně stálo na vyhrazeném parkovišti pro osoby se zdravotním postižením. Strážník městské policie tak měl důvodné podezření, že žalobkyně spáchala přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona č. 361/2000 Sb. o pravidlech silničního provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“), a to z důvodu porušení ustanovení § 67 odst. 8 a § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalobkyně považuje tento odtah za protizákonný, proto se proti němu brání podanou žalobou.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. **Žalobkyně** v žalobě namítá, že jednání městské policie spočívající v odtahu vozidla bylo nezákonným zásahem. Podle ní její vozidlo stálo na daném parkovacím místě oprávněně a nespáchala tak přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 11 zákona o silničním provozu. Tvrdí, že parkovací místo, na kterém její vozidlo stálo, bylo označeno zmatečně, proto nebylo možné objektivně seznat, která právní úprava se na režim parkování na toto místo vztahuje. Podle žalobkyně nebylo místo řádně a jednoznačně vyznačeno jako místo pro osoby tělesně postižené. Podle žalobkyně totiž svislá dopravní značka č. IP12, dle její definice, označuje jedno parkovací místo. Dále namítá, že dopravní značka ani neobsahovala dodatkovou tabuli, která by uváděla počet parkovacích míst, na které se tato značka vztahuje (např. „2×“). Žalobkyně uvádí, že sice místo, na kterém stálo její vozidlo, bylo označeno dopravním značením č. V10f, nicméně toto značení musí být doplněno svislou dopravní značkou. Podle žalobkyně tomu tak v nyní posuzované situaci nebylo. Svislá dopravní značka č. IP12 stála pouze u sousedního parkovacího místa.
3. Žalobkyně rovněž namítá, že své vozidlo na parkovacím místě pouze zastavila na dobu nezbytnou pro vyložení nákladu. Právní předpis přitom nedává strážníku právo naříditi odtáhnout vozidlo, které toliko zastavilo, ale pouze vozidlo, které stojí.
4. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že žádný právní předpis nestanovuje pro dopravní značky č. IP12 povinnost umístit na značku nebo na dodatkovou tabulku konkrétní počet parkovacích míst, na které se působnost takto umístěné dopravní značky vztahuje. Taktéž není podle žalovaného nikde stanovena povinnost osazení každého samostatného parkovacího místa vodorovným dopravním značením č. V10f a zároveň svislým dopravním značením č. IP12, jak tvrdí žalobkyně. Naopak podle žalovaného je v praxi silničního provozu běžné a akceptované, že jedna svislá dopravní značka IP12 označuje více navazujících stání. Funkcí vodorovného dopravního značení č. V10f je pak zpřesnit působnost svislé dopravní značky č. IP12. Tyto závěry opírá na základě přílohy č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích (dále jen „vyhláška č. 294/2015 Sb.“), kde je v bodě 2 uvedena definice dopravní značky č. IP12. Z § 3 odst. 7 vyhlášky č. 294/2015 Sb. žalovaný vyvozuje, že působnost informačních značek (mezi které se řadí i dopravní značka č. IP12) platí po celý souvislý úsek až do jeho vyznačeného konce nebo 5 m před hranicí nejbližší křižovatky. Žalovaný má tedy za to, že parkovací místo bylo řádně jednoznačně označeno jako vyhrazené parkovací místo pro osoby se zdravotním postižením. Nařízení odtahu vozidla žalobkyně tak nebylo nezákonným zásahem.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

5. K námitce žalobkyně, že na parkovacím místě stála pouze po dobu nezbytně nutnou pro vyložení nákladu, žalovaný uvedl následující. Podle žalovaného žalobkyně odkazuje na § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu, podle kterého je možné zastavit na vyhrazeném parkovišti po dobu, která nepřekročí tři minuty. Podle žalovaného je tento odkaz na § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu nesprávný. Ustanovení § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu, podle kterého je na vyhrazeném parkovišti pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením je vozidlům bez tohoto označení zakázáno zastavení a stání, je vůči § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu ve vztahu speciality. Jinými slovy podle žalovaného na vyhrazeném parkovišti pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nesmí vozidla bez tohoto označení zastavit ani stát, a to ani po dobu, která nepřekročí tři minuty. Nad rámec toho žalovaný ještě uvedl, že vozidlo žalobkyně na předmětném parkovacím místě prokazatelně parkovalo minimálně od 11:58 do 12:25, tedy téměř půl hodiny.

III. Ústní jednání

6. Z ústního jednání dne 6. 10. 2025 se právní zástupce žalobkyně omluvil, přičemž souhlasil s rozhodnutím v jeho nepřítomnosti. Žalovaný na ústním jednání setrval na svém stanovisku. Doplnil, že vodorovné dopravní značení nebylo vybledlé ale zcela čitelné. Bylo-li by pravdivé tvrzení žalobkyně, že každé parkovací stání musí být označeno vlastní dopravní značkou, byl by veřejný prostor zamořen dopravními značkami.
7. Soud k důkazu provedl žalovaným předloženou fotodokumentaci, ze které vyplývá, že dne 30. 4. 2025, nejméně od 11:58 do 12:25, stálo vozidlo žalobkyně (RZ: 4SE3250) na parkovacím místě označeným vodorovným dopravním značením č. V10f. Toto vozidlo bylo v čase 12:25 odtaheno. Dále z fotodokumentace vyplývá, že vozidlo nebylo označeno parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením. Z další fotografie a přiložené mapy ulice Jungmannovy v Praze (konkrétně před domem č. p. 19/7) vyplývá, že na daném místě je umístěna jedna svislá dopravní značka č. IP12 s dodatkovou tabulí, uvedeným symbolem zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku a textem „MAX 4 hod.“. Dále je z fotografie patrné, že jsou na ulici vyznačena dvě vodorovné dopravní značení č. V10f. Za těmito značeními je pak umístěna další svislá dopravní značka č. IP12 „Vyhrazené parkoviště“ s textem „RÉSERVÉ“. Stejně vyplývá z dalšího důkazního prostředku – náhledu z informačního systému dopravního značení spravovaného Technickou správou komunikací hl. m. Prahy.
8. Z protokolu o odtahu vozidla č. 734395 vyplývá, že vozidlo RZ: 4SE 3250, bylo dne 30. 4. 2025 v 12:25 odtaheno. Též z protokolu vyplývá, že za odtah žalobkyně uhradila částku celkem 4 300 Kč. Z úředního záznamu ze dne 16. 7. 2025 vyplývá, že odtah vozidla nařídil strážník městské policie žalovaného.
9. Soud k důkazu neprovedl žalobkyní v žalobě navrženou fakturu a potvrzení o platbě kartou, kterou žalobkyně chtěla prokázat, že odtah vozidla uhradila. Tato skutečnost plyne již z provedeného protokolu o odtahu vozidla. Soud k důkazu rovněž neprovedl fotodokumentaci, již žalobkyně v žalobě navrhovala, jelikož žalobkyně ji ani k výzvě soudu nepředložila a zároveň stav na místě je dostatečně prokázán z již provedených důkazních prostředků.

IV. Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal popsany skutkový děj. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s.).
11. Podle ustanovení § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s.ř.s.“) platí, že každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
12. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud tedy poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobkyně byla přímo (1. podmínka) zkrácena na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti ní nebo v jeho důsledku bylo proti ní přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobkyni ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (k tomu více viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS). V nyní projednávané věci se městský soud zaměřil zejména zda byla naplněna 3. podmínka, tj. zda byl zásah nezákonný.
13. Podle § 3 odst. 7 vyhlášky č. 294/2015 Sb. platí, že *platnost informativních značek označujících parkoviště končí 5 m před hranicí nejbližší křižovatky, není-li způsob a uspořádání dovoleného stání vyznačen vodorovnými dopravními značkami nebo není-li platnost informativních značek označujících parkoviště ukončena jiným způsobem.*
14. Příloha č. 5 v bodu č. 2 vyhlášky č. 294/2015 Sb. ke značce č. IP12 stanovuje: *Značka označuje místo, kde je dovoleno zastavení a stání pouze vozidel, pro které je parkoviště vyhrazeno. Údaje o tom, pro koho je parkoviště vyhrazeno a popřípadě v jaké době, jsou uvedeny na dodatkové tabulce nebo mohou být uvedeny na značce místo nápisu. [...] Značka, na které je uveden symbol zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku, je vždy doplněna vodorovnou dopravní značkou „Vyhrazené parkoviště pro vozidlo přepravující osobu těžce postiženou nebo osobu těžce pohybově postiženou“.*
15. Příloha č. 8 v bodu č. 4 vyhlášky č. 294/2015 Sb. k vodorovnému dopravnímu značení č. V10f stanovuje: *Na ploše vyznačené touto značkou smí zastavit a stát pouze vozidlo označené parkovacím průkazem označujícím vozidlo přepravující osobu těžce zdravotně postiženou. Značka vždy doplňuje svislou dopravní značku „Vyhrazené parkoviště“ se symbolem zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku.*
16. Podle § 2 písm. o) zákona o silničním provozu platí, že *pro účely tohoto zákona [...] zastavit znamená uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu.*
17. Podle § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu platí, že *řidič nesmí zastavit a stát [...] na vyhrazeném parkovišti, nejde-li o vozidlo, pro které je parkoviště vyhrazeno; to neplatí, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohroží ani neomezí ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

18. Podle § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu platí, že *na vyhrazeném parkovišti pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením je vozidlům bez tohoto označení zakázáno zastavení a stání.*
19. Spornou otázkou mezi žalobkyní a žalovaným je právní posouzení, zda bylo parkovací místo v ulici Jungmannova řádně a jednoznačně označeno, jakožto parkovací místo vyhrazené pro osoby zdravotně postižené. Žalobkyně namítá, že místo nebylo řádně označeno, jelikož ze značení nebylo zřetelné, zda svislá dopravní značka č. IP12 v kombinaci s vodorovným dopravním značením č. V10f se vztahuje k oběma předmětným parkovacím místům, nebo jen k jednomu z nich. Naopak žalovaný je názoru, že obě předmětná parkovací místa byla řádně a jednoznačně označena jak dopravní značkou č. IP12 i vodorovným dopravním značením č. V10f, tedy že se dopravní značka č. IP12 vztahovala na obě parkovací místa, včetně místa, kde stálo vozidlo žalobkyně.
20. Městský soud se ztotožnil s argumentací žalovaného, podle které bylo předmětné parkovací místo objektivně zřetelně a řádně označeno jako vyhrazené parkovací místo pro osoby se zdravotním postižením. Není pravdou, že dopravní značka č. IP12 vždy označuje pouze jedno parkovací místo, jak tvrdí žalobkyně. Z § 3 odst. 7 vyhlášky č. 294/2015 Sb. plyne, že platnost informativních značek označujících parkoviště, mezi něž se řadí právě i dopravní značka č. IP12, končí 5 m před hranicí nejbližší křižovatky, není-li způsob a uspořádání dovoleného stání vyznačen vodorovnými dopravními značkami nebo není-li platnost informativních dopravních značek označujících parkoviště ukončena jiným způsobem. Jinými slovy působnost svislé dopravní značky platí pro celý souvislý úsek. Umístění vodorovných značení č. V10f, pak zdůrazňuje a zpřesňuje platnost a působnost svislého dopravního značení.
21. Z výše uvedeného tak vyplývá, že svislá dopravní značka č. IP12, s uvedeným symbolem zařízení nebo prostoru pro osoby na vozíku a textem „MAX 4 hod.“, platila pro obě parkovací místa označená vodorovným dopravním značením č. V10f. V tomto konkrétním případě pak byla platnost svislé dopravní značky č. IP12 ukončena až umístěním další svislé dopravní značky č. IP12 „Vyhrazené parkoviště“ s textem „RÉSERVÉ“, jež označuje následné vyhrazené parkoviště zóny placeného stání.
22. Městský soud též souhlasí s žalovaným, že při výkladu dopravního značení je zapotřebí vycházet i z kontextu jeho zasazení v terénu. V daném případě byla značka č. IP12 umístěna na začátku dvou navazujících parkovacích míst, která byla obě vyznačena identickým vodorovným dopravním značením č. V10f. Z citované právní úpravy plyne, že je zcela akceptovatelné, aby jedna svislá dopravní značka IP12 označovala více navazujících stání, vyplývá-li z jejího umístění jednoznačně, že se vztahuje na celý souvislý úsek.
23. Co se týče argumentace žalobkyně, že na místě zastavila pouze na nezbytnou dobu pro vyložení nákladu, tato argumentace je též lichá. Podle § 2 písm. o) zákona o silničním provozu pro účely tohoto zákona zastavit znamená uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k mimo jiné k neprodlenému naložení nebo složení nákladu a podle § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu, je možné zastavit na vyhrazeném parkovišti po dobu, která nepřekročí tři minuty. Ve vztahu k tomuto ustanovení, které umožňuje zastavení na dobu nepřekračující tři minuty, se však uplatní speciální úprava daná v § 67 odst. 8 zákona o silničním provozu, dle které platí, že na vyhrazeném parkovišti pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením je zakázáno i jen zastavení. Žalobkyně tak nesměla na předmětném parkovacím místě stát, i kdyby na místě zastavila

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pouze na dobu nebytně nutnou pro vyložení nákladu, jak tvrdí v žalobě. Z provedeného dokazování navíc vyplývá, že vozidlo žalobkyně bylo zaparkováno na místě nejméně od 11:58 hod., přičemž bylo odtazeno až v 12:25 hod. Vozidlo žalobkyně na místě parkovalo po dobu téměř půl hodiny. Tato doba není dobou odpovídající pouze zastavení, jak žalobkyně namítá v podané žalobě. Městský soud proto nepovažuje ani tuto námitku za důvodnou.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 87 odst. 3 s. ř. s.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 6. 10. 2025

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.